

Lysholm Christensen (KRF):

Da loven om kiropraktorer blev vedtaget, var Kristeligt Folkeparti med i det flertal, der sikrede, at der på visse betingelser fortsat ville være adgang til kiropraktisk behandling af børn under 1 år. Vi gjorde det, fordi vi fandt det forsvarligt, at man åbnede for denne behandling, altså under den forudsætning, at der var en læge, der havde sagt god for behandlingen.

Men noget tyder jo på, at den nævnte bestemmelse ikke fungerer fuldt ud tilfredsstillende. Der er tilsyneladende en vis træghed hos de praktiserende læger, når det gælder udstedelse af erklæringer, så man kan sætte denne behandling i værk.

I Kristeligt Folkeparti er vi ikke fuldt afklaret med hensyn til vores støtte til dette lovforslag på nuværende tidspunkt; vi ønsker yderligere klargøring af visse forhold.

Tilsyneladende er ansvarsforholdet klarlagt – det er vist ikke dér, problemet ligger – men der må være en årsag til, at der er så kraftigt et fald i antallet af børn under 1 år, der bliver behandlet hos kiropraktorer. Det giver os anledning til at spørge: Skyldes det medicinske indikationer? Eller er der noget brødnid i det? Vi ønsker altså lidt nærmere dokumentation, en lægelig og sundhedsfaglig vurdering, før vi kan tage endelig stilling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne takke for den positive måde, Folketinget har modtaget dette forslag fra Fremskridtspartiet på. Det er ikke helt overraskende for os, for det fremgik ganske tydeligt af debatten, da vi vedtog autorisation til kiropraktorer, at man var opmærksom på, at der var en risiko for, at lægerne ville misbruge den pligt, man indførte for forældre til først at henvende sig til lægerne med børn mellem 0 og 1 år.

Det er også helt tydeligt dokumenteret i undersøgelsen fra Dansk Kiropraktor-Forening, som er optrykt som bilag til forslaget, at efter at denne begrænsning blev sat ind i loven, er antallet af behandlede børn i aldersgruppen 0-1 år faldet fra 1.875 i 1990 til 369 i 1992. Det tal taler for sig selv.

Da vi autoriserede kiropraktorer, var det jo, fordi der her i Folketinget var et flertal, som mente, at kiropraktorer skulle være et naturligt

led i og en del af det danske sundhedssystem og sundhedsvæsen. Kiropraktoruddannelsen er grundig, videnskabeligt dokumenteret og godkendt.

Når man indsatte den begrænsning i sin tid, var det vel, fordi – som det fremgår af forhandlingerne dengang – at man havde et håb om, at lægerne ikke ville misbruge det. Nedgangen i antallet af behandlede børn viser jo med al ønskelig tydelighed, at det er det, der er sket. For det kan jo ikke forholde sig sådan, at der er blevet flere meget alvorligt syge børn i den aldersgruppe, som enten har kolik, kræft, tarmslyng, eller hvad det var, Venstres ordfører meget fagligt opregnede. Og jeg er heller ikke særlig imponeret af den faglige opregning, for før vi autoriserede kiropraktorerne i 1992, led børn jo af de samme sygdomme, som de gør i dag, og da var der jo ikke en masse børn, som led ubodelig skade, selv om der var fri adgang til at få dem behandlet hos kiropraktorer. Udvalgsbehandlingen, allerede da vi lavede autorisationen, viser, at dette ikke er tilfældet.

Jeg er ikke overrasket over, at ministeren ikke kan støtte forslaget. Den politiske modstand, der ligger i ministerens afvisning af forslaget, har ministeren givet udtryk for, også da vi behandlede autorisationsforslaget, så det er ikke spor overraskende. Det er helt legalt, det accepterer vi naturligvis. Men jeg synes, ministeren skal være opmærksom på, at lægerne selv beder om en ny retstilstand på området. Lægerne siger direkte: Enten må Folketinget vedtage en ændring, som fritager os for at skrive disse attester, og som giver fri ret for forældrene til selv at bestemme, om disse børn skal til kiropraktorer, eller også skal Folketinget indføre et direkte forbud.

Og dér er der altså et flertal her i Folketinget, som har ment, at særligt spædbørnskolik med fordel er blevet behandlet af kiropraktorer. Vi, der har haft spædbørn med kolik, ved i hvert fald, at det er ganske og aldeles forfærdeligt at gennemleve disse 3 måneder, og så kan man jo godt sige, at kiropraktorbehandlingen ikke er dokumenteret, men som forælder ville jeg være tilfreds med den dokumentation, der var i, at man holdt op med at have skrigende unger hele natten i 3 måneder.

Ministeren sagde, at svenskerne var gået i den modsatte retning og havde skærpet vilkårene. Jeg håber da ikke, at det er, fordi ministe-